

Næret 30 / 05  
for minnes bevaring af alle og alle  
for minnes bevaring af alle og alle  
for minnes bevaring af alle og alle  
Kjære Edward! Tak for Dit Gen-  
dine = Brev! Ja jeg forstaar Dig fuld-  
vel, thi alt det hænger jo sam-  
men med det fineste og kjæreste,  
vi har. Og saa ligger det der fre-  
det og i sit inderste Vesen ufor-  
andret, saa hver Gang, vi kom-  
mer ind til det, eller det til  
os, kjender vi, at det lever og  
at vi lever, vort inderste lever.  
Det er underligt herboorte nu,  
kan Du tænke. Det er ligesom  
alting stikker af, - mod Vind,  
mod Vind. Men i Ensomheden  
lyr jeg til den trofasteste Ven,  
den store Kilde, Naturen,  
Tjeldene. ogsaa der gælder

gjælder det, at alt er ufor-  
ændret, og at vi der finder  
os selv igjen. Det er kun  
to Løndage, jeg har været hjem-  
me efter Kristianiaturen, men  
den første var jeg paa Ulrik-  
ken og den anden, ogsaa, paa  
Livstakken. Og det er ikke  
bare to almindelig Spas-  
kure, nei, det er nogle Finners  
virkeligt Liv i bedste Betyd-  
ning, og med nyt Mod og ny  
Frisshed vender jeg hjem igjen  
for at tage fat paa den  
næste Aage med al sin Træt-  
hed, sin velsignede Træthed.  
Nu lidt om Tvedthangsarbej-  
dene: Strax jeg kom tilbage  
fra Kristiana, skrev jeg til  
Havnesensarbejderne i Fjellstad,

ved Høysesind og fortalte ham  
sin ændrede arbejdsplan samt  
spurgte ham, om han kunde  
paatage sig Arbeidet. Mid-  
tertid har han netop svaret til-  
bage, at han synes det er overflø-  
digt, at netop han overtager det  
oppe om paatøkte Arbeide.  
Jeg var derfor igaar opom  
Letten og fik ham med  
mig her paa Troldhaugen.  
Han er saa klar og grei. Vi  
opnævnte, hvad der skulde  
gøres baade af Træ- og  
Murararbeide, og paa min  
Forespørgsel sagde han,  
at han kjendte en Mand  
paa Kop, som var helt  
ogjæmmer paalidelig og dygtig,  
og som "han skulde garan-  
tere". Dette er det bare.



eller p<sup>r</sup> mit haves noget at give med den Mand, som kaldes nr 394

forvord  
i Heltens Mund,  
thi han siger ikke mere, end  
han kan staa ved. Men  
saa sagde Sletten, at vi et  
solut ikke p<sup>r</sup> burde paabegynde  
Arbejdet nu, da det hver  
Jubilæum er frost, og Luften  
er saa raa og vaad, at  
Guldet vil tørke. Han fore-  
slog at begynde Arbejdet  
i første Halvdel af Marts  
og have alt Arbejdet  
færdigt i Løbet af April.  
I Vaartørken er der en gan-  
ske anden Mængde. Dette vil  
jig for min Del ubetinget  
tilraade. Er Der enig heri  
saa aftaler jeg det forvord-  
ne med Sletten og hans  
Mand, Olser. Hverken Sletten

Y Byen  $\frac{1}{2}$  Time senere.

Jeg synes vor Refsked paa  
Kop blev saa snippelig,  
at ji maa faa sende et  
Par Ord til, saa faar ji Be-  
vel affet med Voreskaf. -

Denne Kist udover er endnu  
stillere end forvanligt. Ah Nørre  
og Nancy ikke er her, har  
begge forandret alting.

Da Nancy kører vi jævnlig  
synes, det er nu saa som saa  
med hende. Vi faar haabe paa  
tiden! - Da Kinas Fødsledig har-  
de vi en hyggelig Aften oppe  
hos Din Sovermor og Tony, det  
var saa godt, at sidde mellem  
Vener. ~~Lørdag~~ <sup>Lørdag</sup> Aften var vi med  
Schjott hos Andersens paa Hørsanger,  
da havde vi ikke seet hinanden  
paa 3 Uger. Saa har Niings-  
en Aften haab os hos sejt til en  
liden festlig improviseret Tilfæling.



Denne Gæstgæve var saa fro-  
skjelligartet, at det kom i den  
næsteste Færd i det, brød Jule-  
og Nimmis gode Beskæftelser.  
Jeg glæder mig i, at du  
skal din egen Landkjærlighed!  
Dens tanker har ofte været  
hos mig i den senere Tid.  
Det maa blive en Fest,  
som du og dine skulde  
være med til! Gæstgæve  
der vel Jubel ved Sjævn  
Juleaften! - Nei nu er  
de Slut! Farevel igen  
kjære Edvard, hils Nick  
fra os begge! Kærligt  
Th. Frants.